भेष्यन्-न्ती-ती, भाययिष्यन्-न्ती-ती, बिभीषिष्यन्-न्ती-ती ; —

— (जटिलो)[1]भापयमानः, (मुण्डो)[A]भीषयमाणः, — बेभीयमानः ;

— भापयिष्यमाणः-भीषयिष्यमाणः — बेभीयिष्यमाणः ;

भीः-भियौ-भियः ; — — — —

भीतः-भीतवान्, भापितः-भीषितः-भायितः, बिभीषितः, बेभीयितः-तवान् ;

[2]भीतः, वृकभीतः, [3]भीरुः[B]-भीलुकः, [4]भीरुकः, [5]बिभीषणः,[C]

भापः-भीषः-भायः, बिभीषुः, बेभ्यः ;

भेतव्यम्, भापयितव्यम्-भीषयितव्यम्-भाययितव्यम्, बिभीषितव्यम्,

बेभीयितव्यम् ;

[6]प्रनिभयनीयम्-प्रणिभयनीयम्, भापनीयम्-भीषणीयम्-भायनीयम्,

बिभीषणीयम्, बेभीयनीयम् ;

भेयम्, भाप्यम्-भीष्यम्-भाय्यम्, बिभीष्यम्, बेभीय्यम् ;

भायमानः, भाप्यमानः-भीष्यमाणः-भाय्यमानः, बिभीष्यमाणः, बेभीय्यमानः ;

ईषद्भयः-दुर्भयः-सुभयः ; — — —

---

1. '**भीस्म्योर्हेतुभये**' (1-3-68) इति ण्यन्तादात्मनेपदम्।

2. '**भीतः** क्तः' (3-2-187) इति वर्तमाने कर्तरि क्तप्रत्ययः। **वृकभीतः** इत्यत्र 'भयभीतभीतिभीभिरिति वक्तव्यम्' (वा. 2-1-37) इति वचनात् समासो बोध्यः।

3. तच्छीलादिषु कर्तृषु '**भियः** कुक्लुकनौ' (3-2-174) इति कुः कुलकन् च प्रत्ययौ भवतः। क्रमेण **भीरुः, भीलुकः** इति रूपे सिद्ध्यतः।

4. 'कुकन्नपि वक्तव्यः' (वा. 3-2-174) इति वचनात् कुकन्प्रत्यये रूपमेवम्। अयमपि ताच्छीलिकप्रत्ययः।

5. विशेषेण भीषयत इति **बिभीषणः**। ण्यन्तात् नन्द्यादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युः। षुगागमः।

6. 'शेषे विभाषाऽकखादावषान्त उपदेशे' (8-4-18) इति उपसर्गस्थान्निमित्तात् परस्य नेः णत्वविकल्पः।

A. 'शत्रून् **भीषयमाणं** तं रामं विस्मापयेत कः।' भ. का. 5-58.

B. '**अभीरु**रवसं स्त्रीभिर्भास्वराभिरिहेश्वरः॥' भ. का. 7-25.

C. 'बिभ्युर्बिडालेक्षण**भीषणाभ्यो** वैदूर्यकुड्येषु शशिद्युतिभ्यः॥' शि. व. 3-45.